

Асенъ Босевъ

Пролѣтъ

Отъ зори до късна вечерь
звѣнъ въ полетата звѣни,
съ пойни птички отдалече
идатъ пролѣтнитѣ дни.

Равнината ги посрѣща
като майка — отъ сърдце,
шушнатъ имъ върбитѣ нѣщо
и имъ махатъ съсъ ржце.

Следъ пороища, рѣкитѣ
сж избистрени сега,
и зеленитѣ ракити
се оглеждатъ отъ брѣга.

Днесъ просторитѣ сж чисти,
вредъ овошка нацѣвтѣ,
слънцето се смѣй на изтокъ
като весело дете.

По гори и по баири
звѣнка стадо, агне блѣй,
пролѣтъта съ кавали свирѣ
и съ гласа на славей пѣй.

А орачѣтъ хвърля семе
въ изоранитѣ бразди
и жаднѣй да дойде време —
много хлѣбъ да се роди.

Много слънце днесъ окжпва
и полета и села
и въ Родината настжпва
разцѣвтѣла пролѣтъта.